

Werk

Titel: D. Jo. Frid. Blumenbachii Institutiones Physiologicae.

Autor: Blumenbach, Johann Friedrich

Verlag: Dieterich

Ort: Gottingae

Jahr: 1821

Kollektion: Blumenbachiana

Werk Id: PPN659038048

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN659038048|LOG_0042

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=659038048>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

SECTIO XXXVI.

DE

FUNCTIONE GENITALI
SEXUS VIRILIS.

§. 509.

Genitalis viri liquor testiculorum biga paratur a *funiculis suis spermaticis* (per annulum vulgo sic dictum abdominalem s. hiatum potius tendinum in musculis abdominis obliquis externis) in scrotum propendentium, qui praeter lymphaticas, quibus abundant venas, triplicis maxime ordinis constant vasis.

Arteria nempe *spermatica* quae proportione exilis diametri omnium corporis arteriarum longissima dicitur, et sanguinem plerumque proxime ex ipsa aorta abdominali ad testem vehit:

tum *ductu deferente*, qui semen ex isto arterioso sanguine secretum ad vesiculos defert seminales:

denique *venarum* plexu vulgo sic dicto *pampiniformi*, qui reliquum sanguinem excipit et cavae aut renali tradit.

§. 510.

At enim vero non ab omni inde tempore testiculi ita in scroto suspensi haerent: sed in foetu masculo immaturore longe alio situ dispositi sunt, cuius quidem situs ratio et successivae mutationes ab Hallero primum curatius indagatae*), diversimode autem postmodum explicatae et quod ad varia momenta controversae sunt **), quarum succinctam notitiam unice ad ipsam naturam dare liceat, quam in memorabili embryonum masculi

*) HALLERI progr. de herniis congenitis recus. in EJ. opusc. patholog. p. 311 sq. Vol. III. operum minor.

**) C. J. M. LANGENBECK commentatio de strutura peritonaei, testiculorum tunicis eorumque ex abdomen in scrotum descensu. Gotting. 1817. fol.

B. W. SEILER observationes de testiculorum ex abdomen in scrotum descensu. Lips. eod. 4.

lorum eo fine a me dissectorum serie,
ad manus habeo.

§. 511.

Aperto igitur infimo ventre foetus immaturioris visitur in utroque inguine ad annulum sic dictum musculorum obliquorum, perangustum in ipso peritoneo ostiolum (- *Tab. III. fig. 1. e. et fig. 2. -*) ad meatum aliquem et quasi *angiporum* deorsum ducens, qui ipsum eum annulum perforat, et dehinc in peculiarem sacculum (- *fig. 1. d. -*) abit, extra abdominale cavum porrectum, serotum spectantem, fibris cellulosis intertextum, et recipiendo posthac testi destinatum.

§. 512.

Porro autem ad ipsissimum posticum istius ostioli abdominalis marginem aliud oritur processus peritonaei, sed qui sursum vergit, et in tenello foetu (- *fig. 2. -*) maximam quidem partem non nisi pli-
cam refert longitudinem, ex cuius

basi exiguis cylinder seu potius inversus conus surgit, qui denique suprema sui parte in bullam terminatur, cui ipse inhaeret testis cum epididymide (- *fig. 1. a.* et *fig. 2. -*) ita ut hic primo intuitu bacculam quasi mentiatur, petiolo suo insidentem, et fere ut hepar aut lien liberum in abdominale cavum dependere videatur (§. 399.).

§. 513.

Quae vero postmodum constituent funiculum spermaticum vasa, retro tenerimum ea aetatula et quasi pellucidum peritonaeum decurrentia visuntur, ita ut arteria et vena spermatica (- *fig. 1. b. f. -*) ad spinae latera descendantia, vas defens vero (- *c. g. -*) introrsum versus vesicae urinariae (- *h. -*) cervicem tendens in laxa cellulosa, quae retro peritonaeum posita est, decurrant, et in ea quam diximus peritonaei plica ipsi testi insinuantur.

E e

§. 514.

Iam vero inde a medio circ. graviditatis testes sensim sensimque deorsum aguntur, ita ut proprius propriusque ad angiportum quem diximus peritonaei (§. 511.) accedant, simulque plica ista peritonaei cum cylindro suo complicitur, donec denique testis ipsi istius angiportus ostio proxime incumbat.

§. 515.

Quando nunc iam matuiore in foetu ad descensum paratus est testis, arctum hactenus ostiolum adeo dilatatur, ut ille ad ipsum aequa ac rimam s. ut vulgo vocant annulum, quo cingitur abdominalem et universum angiportum transire et se quasi praecipitem in bullosum cuius meminimus sacculum (§. 511.) dare possit; quo facto peritonaei illud ostium mox arctissime clauditur, imo vero brevi coalescit plane, ut vix vestigium eius in infantili aetate adhuc superesse soleat.

§. 516.

Quo lentior vero testis adhuc in abdominali cavo haerentis versus ostium illud progressus erat, eo celerior et quasi momentaneus videtur ipse eius per angiportum transitus. Vulgatum enim est dissectis foetibus maturis aut incumbenter adhuc ostio peritonaei testem; aut superato annulo eundem in inguine iam haerentem videre: nonnisi semel vero mihi contigit, ut in foetus gemelli cavo abdominali, cuius iconem exhibeo, dextrum testem eo ipso momento deprehenderem, quo medio angiporto arctissime inhaerens et quasi ab eo strangulatus (*-fig. 1. a. -*) in procinctu fuisse videbatur, ut ex abdomine in sacculum illabetur; id quod sinistro testi iam contigerat, utpote qui iam ex angiporto emersus, et ostium huius abdominale iam arkte clausum erat (*- e. -*).

§. 517.

Nulli quidem statuto temporis adstrictus est memorabilis hicce testium ex ab-

domine per inguen transitus: plerumque tamen circ. in ultimum graviditatis mensem incidere videtur: quanquam neque rarissime in neonatis adhuc sive in ipso abdominali cavo, sive in supremo inguine haerentes inveniantur. Nam in universum etiam novum adhuc testi ex abdomine iam emerso emetiendum est itineris stadium, ut ex inguine cum ipso suo cui iam inhaeret sacculo ulterius in scrotum penetret.

§. 518.

Hunc quem hactenus descripsimus esse vere testium ex abdomen in scrotum descendantium progressivum motum, toties repetita observatione certo constat. Iam vero *cauſas* et *vires* eruere, quibus mirandum illud iter debetur, perdifficile videtur. In dies enim magis magisque persuadeor, neutram earum virium, quibus hucusque tribui solebat is descensus, [scil. nec cremasteris actionem aut dia-phragmatis, aut solam contractilitatem

cellulosae tendinosis fibris intertextae,
quae cylindrico icti peritonaei processui
(§. 512.) inhaeret et gubernaculi Hunte-
riani nomine venire solet etc.] ad ex-
plicandum tam singularem motum, piae-
fertim quod ipsum illapsum testis per
angiportum toties dictum attinet, suffi-
cere: praebere vero e contrario univer-
sum hocce negotium, si quod aliud, lu-
culentissimum vitae propriae exemplum,
utpote sine cuius peculiari quodam ad-
miniculo tam memorabile et in suo ge-
nere unicum iter cui nulla alia in uni-
versa animali oeconomia functio com-
paranda venit, vix animo comprehendi
poterit.

§. 519.

Involucra vero quibus absolute eo
itinere testes continentur, commode in
utrique commune et in cuivis propria di-
stinguuntur.

Illud *scrotum* est, tenui constans cute,
cui parcus substratus est adeps, quodque

id prae reliquis integumentis communibus privum habet, ut habitum mirum in modum mutet, subinde nempe laxum et flaccidum dependeat, subinde vero (et quidem maxime sub oestro venereo, aut frigoris accessu etc.) constrictum quasi rigescat; tuncque singulariter rugis et sulcis distinctum sit *)

§. 520.

Inter ea vero testium involucra, quae cuivis propria sunt, statim ipsi scroto subiecta est *tunica dartos*, peculiari et vivida praedita contractilitate, qua egregii viri Winslovius, Hallerus etc. seduci se passi sunt, ut eidem indolem et vim musculosam male tribuerent.

*) Quid quod et scrotum in eo a reliqui corporis integumentis communibus mirum quantum differre aiunt, quod gangrena destructum nihilominus posthaec regeneratum visum sit, quam tamen reproductionem, ut vocant, plures curati observatores valde imperfectam, imo tantum putativam fuisse, conteadunt. cf. v. c. STALP, v. d. WIEL cent. I. pag. 364. QUIROT in Mém. de l'Ac. de Chir. T. IV. pag. 97.

§. 521.

Excipiunt hanc (post copiosam et mollem cellulosam) triplicis ordinis *tunicae vaginales* *), exterior nempe quae testi et funiculo spermatico *communis* est, et cui *cremaster* musculus disiunctis fasciculis adnascitur.

Interiores autem *propriae* tam funiculi spermatici quam ipsius testis, quarum posterior fundo suo tunicae isti communi plerumque adhaeret, intus vero latice lubricante (fere ut pericardium) irroratur.

§. 522.

Origo autem harum tunicarum vaginalium tam diversimode disputata, ni fallor ex iis quae de testium descensus ratione exposui, haud difficulter explicanda videtur.

*) J. E. NEUBAUER *de tunicis vaginalibus testis et funiculi spermatici*. Giess. 1767. 4.

F. L. EICHHORN *de hydrocele* Gott. 1809. 4.

Communis nempe a bulloso sacculo seu processu peritonaei descendente (§. 511.) ortum dicit.

Propria testis vero ab ea peritonaei propagine quae a cylindro (§. 512.) sursum vergens a primis inde initiis testem investit.

Quae denique *funiculo propria* est, a plica quam diximus peritonaei et brevi cylindro in quem abit antequam ipsum testem amplectatur.

§. 523.

Ipsi vero testi *) corticis in modum arctissime adnata est *tunica albuginea*, per cuius duplicationem cum vaginali intiore sanguifera vasa in *pulpam testis* penetrant **), quae tota quanta ex innumeris vasibus, spithameae circ. longitudinis ***), in glomeratos lobulos convo-

*) A. MONRO fil. *de testibus et de semino in variis animalibus*. Edinb. 1755. 8.

**) B. S. ALBINI *annotat. aead. L. II. tab. VII.* fig. 1. 2. 3.

***) V. GREW *museum Regalis societatis* pag. 7.

Iutis, constat, tam sanguiferis quam se-
cernentibus †), quorum postremi semen
secretum per rete vasculosum Hallerit ‡)
et vasa efferentia Graafiana ‡‡) in api-
ces conorum epididymidis devehunt.

§. 524.

Quae nempe ipsi testi ad latus accum-
bit *epididymis*, unico, sed 30 circ. pedes
longitudine aequante constat vase, quod
ab altera parte, quae caput eius audit,
in plus minus 20 glomerulos seu conos
distinctum est *), altera vero eaque infe-
riore sensim crassescente **) quam caudam
vocant, in vas deferens continuatur.

†) Contigit cl. SCHEMERRINGIO tam universa quae
testem constituant vasa, quam integrum ca-
put epididymidis argento vivo felicissime re-
plere. cf. EJUSD. über die körperl. Versch. des
Negers vom Europäer p. 38.

‡) HALLER de viis seminis in *philos. Transact.*
Nr. 494. fig. 1. g g.

‡‡) DE GRAAF de viror. organis generationi in-
servientibus tab. IV. fig. 1. 2.

*) v. AL. MONRO fil. *observations, anatomical
and physiological.* Edinb. 1758. 8. tab. I. E.
E. E. F. G. H.

**) B. S. ALBINI *annotat. acad.* L. II. tab. III. fig. 1.

§. 525.

Utrumque vero *vas deferens* versus vesicae urinariae cervicem ascendens et sub prostata invicem convergens, dehinc retrorsum flectitur et dilatatur in vesiculas seminales: ita tamen, ut tam ex hisce vesiculis quam ex deferentibus vasibus communium pororum biga in urethram, pone caput gallinaginis, hiet *).

§. 526.

Ipsae denique *vesiculae seminales*, quae posticae et inferiori cystidis urinariae faciei adsident, copioso adipre circumfusae, in universum intestinula duo referunt, diversimode flexuosa et numerosis coecis appendiculis ramosa **).

Tunicis constant duabus, fere eiusmodi quales ad biliarem vesiculam diximus: altera nempe robustiore ex earum

*) B. S. ALBINUS l. c. L. IV. tab. III. fig. 1. 2. 3.

**) v. praeter icones GRAAFII, HALLERI, ALBINI et MONROI II. cc. in primis egregiam FL. CALDANI in *opusc. anat.* p. 17.

genere quae vulgo nerveae vocantur: altera teneriore interna, cellulis et scrobi-
culis scatente, et passim iugis eminenti-
bus (similibus iis quae in eiusdem ves-
cae felleae cervice cernuntur) tanquam
in loculos divisa.

§. 527.

Et his quidem hactenus dictis viis
inde a pubescentis adolescentiae annis
lente et parca quantitate secernitur et
continetur *semen*, singularis plane et
summae dignitatis liquor, coloris ex
lacteo subflavescens *), odoris prorsus
peculiaris, mucosae viscositatis, et in-
signis ponderis specifici, utpote quo reli-
quos humores secretos ad unum omnes
excedere videtur **).

*) HERODOTI commentum de nigro Aethiopum
semine, pridem ab ARISTOTELE refutatum,
superis denuo temporibus affectas reperiisse
miramur LE CAT, DE PAUW, WAGLERUM etc.

**) "Recens semen et sub certis conditionibus
ejectum, nonnunquam *phosphorico lucere*"
docet FR. BENJ. OSIANDER de causa insertio-
nis placentae in uteri orificium. Gotting. 1792.
4. pag. 16.

§. 528.

Illud praeterea sibi privum habet, quod [observante primo a. 1677 Lud. Ham *) Dantisco] infinita animatum sit multitudine vermiculorum microscopiorum ex eorum ordine quae infusoria dicuntur **): quibusque in variis animantium generibus multifaria quoque est figura. Homini quidem ***) *animalcula spermatica* sunt ovalia, tenuissime caudata: non autem nisi in sano et prolifico semine reperiiri dicuntur, ita ut quodammodo criterion adventitium fecundae eius maturitatis constituere videantur: adventitium inquam, cum ceteroquin nihilum plane ipsis inesse principii ipsius fecundantis, multoque minus ea pro futurorum homunculorum ger-

*) v. FR. SCHRADER *de microscopior. usu in nat. se. et anatome.* Gotting. 1681. 8. p. 54.

**) *Handbuch der Naturgesch.* pag. 506. edit. X. tab. 1. fig. 13.

***) VV. FR. v. GLEICHEN *über die Saamen- und Infusionsthierchen.* Norimb. 1778. 4. tab. I. fig. 1.

minibus habenda esse, post tot gravissima
argumenta et observata *), hodienum
vix adhuc monitu opus esse, speramus.

§. 529.

Genitale hocce liquidum vesiculis
quas diximus sensim collectum ad futu-
ram usque excretionem retinetur, eaque
stagnatione similes fere mutationes pati-
tur quales bili in cystide sua detentae
contingere vidimus, ut nempe aquoso
latice ipsi detracto magis magisque in-
spissetur quasi et concentretur **).

*) cf. praesertim LAZ. SPALLANZANI tam in
opuscoli di fisica animale e vegetabile. Mu-
tin. 1776. 8. Vol. II. quam in *Dissertazioni*
etc. ib. 1780. 8. Vol. II.

**) Paradoxa sententia pridem a nonnullis asserta,
quod scil. semen non e vesiculis sed ex ipsis
ductibus deferentibus excernatur, humor au-
tem vesiculis istis contentus non vere sper-
maticus sit et e testibus advena, sed alias
plane ordinis, in glandulis peculiaribus ea-
rum secretus etc. nuperos nacta est defenso-
res Jo. HUNTER *on certain parts of the ani-*
mal oeconomy pag. 27.

et J. A. CHAPTEL in *Journal de physique*
m. Febr. 1787. pag. 101.

§. 530.

Uti enim universi testes cum funibus, a quibus dependent, mira scatent multitudine venarum lymphaticarum, quae ex in spermatico contagio infectum latitatem ad sanguinem revehant, et sic ultiorem semenis secretionem ea quam alias exposuimus ratione (§. 477.) iuvent et facilitent: ita et ipsis seminalibus vesiculis eiusdem ordinis basis provisum est, quae inertiorem resorbendo aquulam, reliquum semen eo efficacius reddunt.

§. 531.

De eo vero valde dubito, an et unquam in homine sano genuinum semen

Refutata autem a SOEMMERRINGIO, *bibliotheca medica* quam edidi vol. III. pag. 87.

Adde memorabilia exempla virorum aliorumque animalium mammalium masculorum vesiculosi semenis receptaculis instructorum, quae post plenariam castrationem tamen adhuc prolificum sperma exereverant.

cf. post alios cl. ELLIOTSON ad versionem anglicam harum Institutionum pag. 329. ed. III. 1820.

ex vesiculis resorbeatur: — magis adhuc de eo quod aliquando assertum est, revehiri idem proxime in vicinas venas sanguiferas: — omnium maxime vero de eo, quod eiusmodi seminis resorbitione (si qua daretur) intempestivis ad venerem stimulis cautum esse possit, cum eandem, (si phaenomena spectamus animalium quae statutis anni temporibus in venerem ruunt, comparando ea cum castratorum constitutione) potius causam effrenatae et fere rabidae libidinis esse, luculenter pateat.

§. 532.

Longe aliam potius eo fine homini (et quidem quantum hactenus novi nulli praeter eum alii animanti) concessam esse praerogativam probabile videtur, *pollutionum nocturnarum*, quas eatenus ad naturales *) viri excretiones refero, ut

*) CHR. RUD. JAENISCH *de pollutione nocturna*.
Gotting. 1795. 4.

AUG. GOTTL. RICHTERI *specielle Therapie*
vol. IV. pag. 552 sq.

iisdem rarius frequentiusve pro tempore
ramenti nempe et constitutionis varietate
a molesto et alias urgente superfluo se-
mine liberetur *).

§. 533.

Ipsum vero semen nunquam since-
rum excernitur, sed *prostatae liquore*
mixtum, qui, quod externum eius habi-
tum attinet, ovorum albumini valde si-
milis apparet, nomenque a fonte suo ha-
bet, corpore nempe insignis magnitudi-
nis et singularis plane valde compacti
parenchymatis, quod seminales vesiculos
et urethrae bulbum interiacet, et vulgo

C. VV. HUFELAND in *Abhandl. der Königl.
Akademie der Wissensch. in Berlin.* a. 1819.
pag. 170.

*) Facilis dabo barbaras gentes temperamenti
phlegmatici et quibus concubitus vagus est,
ista excretione haud indigere: eam vero e
contrario ad congrua naturae levamina in
viro iuvene caelebe, sanguineo, succi pleno,
phantasia vividiore excellenti, vitae generi
lautiore utente, ceteroquin vero sanitatem sibi
propria perfectissima gaudente, referendam
esse puto.

glandulae prostatae nomine insigniri solet. Viae huius liquoris nondum satis notae sunt, nisi forte cum sinu carunculae seminalis communicant, cuius orificium medium inter binos vesicularum seminalium poros (§. 525.) in urethrae tubum hiat *).

§. 534.

Est autem virilis *urethra* commune emissarium ternis diversi ordinis humeribus destinatum: lotio scil., geniturae, et liquori prostatæ. Muco sublinitur ex numerosis sinibus passim per eius canalem dispersis **), oriundo. Cingitur autem spongioſo contextu, cui alia duo, sed longe crassiora eiusmodi *spongiosa corpora* ***) incumbunt, quae maximam

*) MORGAGNI *adversar. anat.* IV. fig. 1. 2.

**) JO. LADMIRAL *effigies penis humani.* LB.
1741. 4.

***) RUY SCH *observat. anat. chirurg. Centur.* pag. 99.
fig. 75 - 82.

EJUSD. *ep. problemat.* XV. fig. 2. 4. 6. 7.

J. H. THAUT *de virgæ virilis statu sano
et morboſo.* Wirceb. 1808. 4. fig. 1.

virilis membra partem constituunt; quod anterius *glande* (prioris quod diximus spongiosi contextus propagine) terminatum, in universum quidem tenera et adipis experie et obsequiosa cute tegitur, quae inde a corona balani praeputium format, et plane libera super glande fere ut palpebrae super oculi bulbo mobilis est. Interior vero praeputi duplicatura super ipsam glandem (quasi ut albuginea oculi) mutato habitu reflectitur, et ad coronam copiosis glandulis Littrianis*) [quodammodo Meibomianis palpebrarum comparandis] singulare smegma fundentibus, obsita est **).

Hanc texturam vere cellulosam s. spongiosam corporum cavernosorum penis virilis, nuper passim cum vasis quibus scatet sanguiferis minus bene confusam, ad ipsam naturae veritatem luculenter demonstravit cl. HOME in *Philosoph. Transact. a. 1820. P. II. pag. 183* sq.

*) MORGAGNI *adversar. anat. I. tab. IV. fig. 4. i. k.*

**) Smegma hoc in iuvenibus, praesertim quando aestu perfusi incalescunt, facile congeri et in caseofum quasi coagulum abire, quod acrimonia sua irritet etc. vulgo notum est. Maxime vero huic incommodo obnoxii sunt calidarum

§. 535.

Ita autem constructo virili membro *erectionis* contigit facultas, ut nempe simulo sive corporeo sive mentali irritatum vehementer aucta et accelerata sanguinis in corpora eius cavernosa impetuosa congestione et effusione *) turgeat et obrigescat, situmque mutet, postea vero refluente iterum superfluo sanguine denuo detumescat et collabatur **).

regionum incolae, et princeps ideo *circumcisio-*
nis usus in eo confistere videtur, ut importunae eiusmodi congestioni praecaveatur. Hinc et sub torrido Senegambiae coelo christianos subinde *praeputium* sibi rescindi curare novimus, et Europaeos contra non circumcisos in oriente degentes molestiis ipsis frequentissime infestari. Pridem ideo chirurgiae sui aevi celeber restaurator, GUIDO DE CAULIACO, (qui sec. XIV. medio cl.) circumcisionem et aliis praeter Judaeos et Saracenos multis esse utiliem dixit --: "propterea quod non congregantur sordities in radice balani et calefacerent ipsum." *Chirurgiae Tr. VI. doctr. II. p. m. 111.*

*) v. THEOD. G. AUG. ROOSE *physiologische Untersuchungen.* Brunsv. 1796. 8, pag. 17.

**) Memoratu dignum est phaenomenon quod vel ob lucem quam huic de qua agimus functioni

§. 536.

Flaccidum ita membrum ubi a vesicae cervice oritur singulariter anfractuose flectitur *), isque ad lotii sinceri excretionem aptissimus, ad geniturae vero emissionem plane ineptus status est **), utpote quod tunc urethrae principium cum vesicularum seminalium ostiolis in acutiores coeat angulum.

§. 537.

A libidinoso autem stimulo sensim intumescente pene, primo prostaticus effluere solet liquor, qui saepe sincerus, vix vero unquam simul cum lotio ex-

in universum promittit, attentionem mereatur, erectionis scil. in trucidatis, maxime vero in strangulatis toties observatae.

cf. post GARMANNI compilatam farraginem (*de miraculis mortuorum* I. xi. 7 sq.)

MORGAGNI *de sedib. et causs. morbor.*
XIX. 19 sq.

*) v. CAMPERI *demonstration. anat. pathologic.*
L. II. tab. III. fig. 1.

**) GYSB. BEUDT *de fabrica et usu viscerum uropoieticorum.* LB. 1744. 4. — recul. in HALLEI collect. disput. anat. T. III. tab. III.

cernitur; cuius autem primarius finis est, ut iunctim cum ipso semine evibretur, et albuminosa sua lubricitate tenaci eius inertiae subveniat et eiaculationem promoveat.

§. 538.

Ipsa vero ea feminis emissio *excitatur* tam copia eius in receptaculis suis urgente, quam sexuali instinctu: *perficitur* autem summa primo tentigine qua urinae via p^raecluditur, geniturae e contrario sternitur quasi; tum vero spastica quadam vesicularum seminalium contractione, levatoris ani *) et urinae acceleratorum convulsione, et universi systematis nervosⁱ brevi et leniori, attamen quasi epileptica et vires deprimente **), succussione.

*) CARPUS in Mundinum pag. 190 b. et 310.

**) Quare iam ZENO, stoicae philosophiae parens, feminis iacturam, partis animae spolium dixit.